
جایگاه لباس در پیشبرد کنش دراماتیک در تئاتر قرن بیستم با نگرشی بر آثار کارگردانان مطرح این سده

■ گلناز گلشن

تاریخ دریافت مقاله ۱۳۹۴/۰۴/۲۲ | تاریخ پذیرش نهایی ۹۴۱۳۹/۰۶/۱۵

جایگاه لباس در پیشبرد کنش دراماتیک در تئاتر قرن بیستم با نگرشی بر آثار کارگردانان مطرح این سده

کلناز گلشن
عضو هیات علمی دانشکده سینما تئاتر

چکیده

بی‌شک لباس، یکی از بخش‌های بسیار مهم در هر اجرا است. لباس بخشی از بازیگر است و همراه او به صورت یک تصویر واحد درمی‌آید. کاربرد لباس در تئاتر تنها به‌عنوان یک عنصر تزئینی نیست. لباس‌های نمایشی این قابلیت را دارند که به وسیله فرم، رنگ و بافت خود، نه تنها، زمان و مکان، پایگاه اجتماعی و اقتصادی و خوانش کارگردان از متن را به ما نشان دهند بلکه به خاطر ویژگی‌های منحصر به فردی که در معرفی شخصیت و آشکارسازی آن دارند، می‌توانند موجب پیشبرد کنش دراماتیک شوند. لباس هم‌چنین می‌تواند نشانه‌های بی‌شماری را بر خود حمل کند و به این وسیله معنا و مفهوم نمایش، و در نهایت فضای کلی اثر را برای مخاطب آشکار کند. کارگردان به وسیله لباس می‌تواند به خلق شخصیت بپردازد و در کنار آن بازیگر نیز به درک عمیقی از شخصیت نمایشی رسیده و در نتیجه اثر، برای مخاطب بیگانه و نا آشنا نخواهد بود.

این تحقیق ابتدا نگاهی به وضعیت لباس در تئاتر یونان باستان تا قرن نوزدهم خواهد داشت و پس از آن لباس در آثار کارگردانان و طراحان صاحب‌نام قرن بیستم و، جایگاه و، اهمیت آن در پیشبرد کنش دراماتیک، در این سده مورد بررسی قرار می‌گیرد.

واژگان کلیدی: لباس تئاتر. کنش دراماتیک. قرن بیستم